

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN
HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT

ALS EENS ARENDS PSALM 103

Onder redactie van Prof. Dr V. Hepp, Dr K. Schilder, Dr C. Tazelaar en Dr J. Waterink

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Drs J. van Andel, 's-Gravenhage; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; N. Baas, 's-Gravenhage; Dr Henry Beels, Grand Rapids; Dr Joh. C. Breen, Amsterdam; Dr K. Fernhout, Vreeland; Prof. Dr F. W. Groenheide, Amsterdam; Prof. Dr T. Hoekstra, Kampen; Dr G. Keizer, Tiel; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr J. G. Kunst, Arnhem; Dr G. R. Kuiper, Haarlem; Dr H. W. Laman, Assen; Dr C. Lindeboom, Amsterdam; Dr S. O. Los, 's-Gravenhage; Dr J. W. Marinse, Amsterdam; Dr F. C. Meijster, Rotterdam; Dr J. C. de Moor, Utrecht; Dr J. C. Rullmann, Utrecht; Dr J. Thijss, Meppel; Dr J. Veldkamp, Hilversum; Dr D. H. Th. Vollenhoven, 's-Gravenhage; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr J. D. Wielenga, Hoofddorp; Mr J. A. de Wilde, 's-Gravenhage.

Adres der Redactie:

Prof. Dr V. HEPP, Van Breesstraat 14, Amsterdam.

Drukkers-uitgevers:

OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes
Tel. No. 58 — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f1.25 per drie maanden bij vooruitbetaling.

Voor 't Buitenland en Ned-Indië f9.— per jaar.

Advertentiën: 25 cent per regel.

INHOUD: Pinksteren. — Uit de Schrift: Het Eerste Boek. (Handelingen 1:1). — Kerkelijk Leven: Op alle terreinen des levens. De Evangelisatie-predikant. Een nieuwe uitgave der Kerkverordening. Over schorsing en afzetting van predikanten. De kerkelijke gesamenlijke. De verordening van de Chr. Geref. Kerk met de Gereformeerde Gemeenten. — G. atelijke Adres: Voetbal-wedstrijden. Gemeenschap met de Engelen. — Pop. Wetensch. Schetsen. — Uit het Pol. en Soc. Leven: Op No. 1. — Opvoeding en Onderwijs. Ongepast. Op de vingers gefikt. Overwachte hulp. Sympathiek tegenstander. Eigenaardig. — Wijsbegeerte: Iets over zielkunde III. — Literatuur en Kunst: Een Pinksterzang van Gezelle. — Perschoonw. —

PINKSTEREN.

Pinksteren is welbeschouwd het intiemste van al onze christelijke feesten.

Geen van de groote heilsfeiten was zoo aanschouwelijk en zoo weinig aanschouwelijk.

Bij de geboorte van Christus waren slechts Maria en Jozef tegenwoordig. Even later volgt het bezoek der herders. Maar de menigte maakte het niet.

Van de eigenlijke opstanding was niemand getuige. Onze Heiland had Zijn geest bevolen in de handen des Vaders, toen Golgotha een groote menschenmassa droeg. Maar zoo publiek Zijn sterven zich toedroeg, zoo stil Zijn verrijzenis. Ook verloorde Hij Zich in de dagen, welke Hij nog op aarde verbleef, slechts aan Zijn getrouwen.

Bij Zijn hemelvaart stonden enkel de elfen rondom Hem.

Welk een gansch ander aspekt had het Pinksterfeest.

Door een schare van honderd twintig personen werd het ingewacht.

Het geluid als van een geweldigen storm deed de menigte, welke zich op den tempelberg bevond, samenstromen naar de plaats van het wonder. Nooit had bazingsgeschied in de heilige gebouwen zulk een onweerstaanbare uitwerking gehad. En de teekenen, die zij aanschouwden en hoorden, benden hen als aan hun plaats.

Het Pinksterfeest was naar heel zijn Goddelijken opzet op de massa berekend.

En toch, wat schouwde die massa?

Enkel teekenen, welke het feit vergezelden.

Maar het feit zelf, de uitstorting van den Geest, niet.

Dat doet aan de objectiviteit van het feit niets te kort.

Doch het krijgt daardoor tevens een subjectief karakter.

Al onze feesten zijn uit te beelden.

Het Kind in de kribbe, de Koning met de Zon der verrijzenis om Zijn slapen, de opstijgende Majesteit.

Ge ziet ze voor u.

Maar van den Pinksterdag is eigenlijk geen afbeelding te ontwerpen.

Zulk een afdeeling zou geen centrum hebben.

Ook al zou men een storm kunnen stiften en zwevende vuurtongen dwingen kunnen stil te houden, het zouden nog maar emblemen van den Pinkstergeest zijn.

Het Pinksterfeest is een feit, dat feit wordt in het hart der apostelen, der discipelen en discipulinen, der kerk van onzen Heere Jezus Christus.

En van binnen uit spreken zij dan ook in onderscheiden tijden.

Van binnen uit stroomde de welsprekendheid over de groote werken Gods.

Daarom is het Pinksterfeest zoo intiem.

Intiem, niet in den zin, waarin men dat tegenwoordig gewoonlijk verstaat, n.l. als gezellig.

Want dan zou het Kerstfeest het van het Pinksterfeest winnen.

Vooral voor het wereldkind, dat het Kerstfeest graag in den gesloten kleinen kring van het huisgezin doorbrengt, maar met Pinksteren, als het weer draaglijk is, er uit vliegt door bosch en laags hei.

Maar intiem in de beteekenis van zielsvertrouwen.

Pinksteren is het feest van de geestelijke zielsanalyse.

Het moet aanvangen met een onderzoek naar eigen geestelijke gesteldheid.

Staat het heilswerk van Christus nog buiten mij of heeft de Heilige Geest bij mij aansluiting daaraan bewerkt?

Welke werkingen van den Heiligen Geest neem ik bij mij waar?

Dringt Hij mij het „Abba, Vader” naar de lippen?

Is Hij mijn Trooster in smart?

Klaagt Hij in mij over de geesteloosheid, waarin het christendom over 't gemeen, zoo jammer verzonk?

Zeg ik Hem wel genoeg het „Kom, Heere Jezus, ja kom haastiglijk” na?

Van het beantwoorden van deze en dergelijke vragen hangt alles er van af, of het Pinksterfeest voor ons nieuwe beteekenis zal hebben.

Dikwijls is er den Gereformeerden een verwijt van gemaakt, dat zij het werk des Geestes zoo breed uitmeten.

En indien wij dat zouden doen ten koste van het werk van Christus, dan zou dit verwijt ons terecht treffen.

Maar hoewel wij niet ontkennen, dat sommige Gereformeerden een neiging hadden om het werk des Geestes te stellen boven het werk van Christus, dat is toch de grontrek van de Gereformeerde heilidenis niet.

We zullen nooit vergeten, wat Christus omtrent den Geest der waarheid voorspelde: Hij zal van Zichzelf niet spreken, maar Hij zal het uit het Mijne nemen en het u verkondigen.

We zullen het nooit vergeten, dat dit het hoofddoel is van de uitstorting van den Heiligen Geest: Christusverheerlijking.

Maar aan den anderen kant is het ook de eere der Gereformeerde vroomheid, dat zij meer met den Heiligen Geest rekende dan eenige andere richting in het christendom.

En wij zouden in Gereformerdheid achteruitgaan, wanneer we ons met enkele banale zinnepjes van het werk van den Heiligen Geest afmaakten.

Trekken we Hem in navolging van vreemde theologie toch niet pro memorie uit.

Er is geen mystieke vereeniging met Christus dan door den Geest en van zulk een mystieke vereeniging kunnen we niet genieten, tenzij de Geest ons daarvan onderricht door het Woord.

Het echte Calvinisme kenmerkt zich door zekerheid des geloofs.

„Gods Geest getuigt met onzen geest, dat wij kinderen Gods zijn.”

Dat is de uitspraak, die menigeen voor twijfelingen heeft behoeft.

En uit den twijfel onzer dagen moeten we daaraan terug.

We moeten zekerheid hebben, anders zijn we in den dienst van God niets waard.

En dat alles moet in het heel intieme geboren worden.

Het Pinksterfeest is van zijn oorsprong af intiem en massaal.

Dat rijmt met elkaar.

Het werk van den Heiligen Geest is strikt persoonlijk, maar tevens in de hoogste mate gemeenschappelijk.

Hij is de Bidder in onze ziel, maar ook de Geest der Kerk.

Hij vergadert de kerk uit alle deelen der aarde.

Hij zoekt voor en geeft aan die kerk expansie.

De Parijzen en de Elamieten, de Kretenzen en de Arabieren, de Javanen en de Kaffers, de Jordanen en de Kattenburgers en de Uilenburgers moeten bijeengezamind worden.

Het Pinksterfeest vraagt om een massabeweging.

Omdat het zoo intiem is.

Omdat het ons herinnert aan de gift, die het voornaamste is om een persoonlijkheid voor God te zijn: Geest, Zijn Geest.

Omdat de genade mededeelzaam is.

Omdat Christus' heerschappij gaat over alles,

maar de Geest ons leert wenschen, dat velen zich gewillig en niet geveinsd aan Hem onderwerpen.

Nogmaals: het Pinksterfeest vraagt om een massabeweging.

Dat op dien dag aan de Zending in het bijzonder wordt gedacht, vloeit daaruit voort.

Maar we moesten op dien dag ook meer zelf, als kerk, als personen, ons naar buiten openbaren.

Die massa, die daar voortschijft naar het eeuwige huis; die massa, die verloren gaat, omdat ze geen kennis heeft; die massa, die wij ongewaarschuwd laten; die massa moet ons meer benauwen.

Heilige Geest! Vertoon U onder ons als een geweldige, gedreven wind.

HEPP.

UIT DE SCHRIFT.

Het Eerste Boek.

Handelingen 1:1.

Lukas gaf ons in de Bijbelboeken zoowel zijn Evangelie als het Boek van de Handelingen der Apostelen.

Het Evangelie, dat hij schreef, noemt hij zijn eerste boek.

Het Handelingenboek kan dus met recht zijn tweede worden genoemd.

Boek is hier vertaling van *logos*, dat ook zou kunnen zijn overgezet door: verhaal, geschiedkundig bericht.

Dat wijst er dus op, dat Lukas zich heeft voorgesteld een aaneengeschakeld verhaal te geven volgens een plan, een bestek door hem te voren bedacht.

In zijn Evangelie geeft Lukas een historisch relaas van Jezus' leven op aarde beginnende bij Zijn geboorte en voortgaande tot aan Zijn opneming in den hemel.

Geen volledige geschiedbeschrijving, die ons in staat zou stellen een leven van Jezus te schrijven.

Maar wel een geheel, dat ons een volkomen beeld van Jezus geeft. Een samenvatting van al hetgeen Jezus begonnen heeft beide te doen en te leeren.

Met de komst van Jezus op aarde was er een nieuw begin gesteld.

Herhaaldelijk lezen wij in het Evangelie, dat Jezus begon dit of dat te doen.

Jezus' verschijning op aarde zette maar niet de historie voort zonder meer.

Zij stelde een nieuwen aanvang. Zij ontsloot een nieuwe bedeeeling.

En in het Evangelie geeft Lukas ons een getrouw beeld van Jezus' daden en woorden als Middelaar op aarde.

Dat is zijn eerste boek.

Daarom moet dus een tweede volgen.

Inderdaad bezitten we dat in de Handelingen der Apostelen.

Een opschrift — niet van Lukas afkomstig en dus niet behoorend tot zijn boek — dat meer doet verwachten dan ons hier geboden wordt.

Er wordt door Lukas in dit zijn tweede boek voornamelijk slechts gehandeld over Petrus en Paulus en hun beider apostolischen arbeid.

Beginnend in Jeruzalem eindigt dit tweede verhaal in Rome.

En het eindigt zoo onverwacht, zoo geheel zonder slot in den vorm van groet of zegen of gebed, dat de onderstelling is uitgesproken als zou Lukas van plan geweest zijn er nog een derde verhaal aan toe te voegen.

Hoe dit zij, naast het Evangelie van Christus, het eerste boek, gaf Lukas ons als tweede dit verhaal, dat wel genoemd is het Evangelie van den Heiligen Geest.

En waar het eerste boek ons doet zien hoe het zaad des Evangelies door de komst van Christus aan de aarde werd toevertrouwd, toont ons het tweede boek, hoe dit zaad ontkiemde en vrucht droeg in de wereldkerk.

De openbaring van Christus' werk was in de

EN DES HEILS

bracht door Dr. J. den Haag. Het met de onder toezicht van ZWAAN, Organist

HTBUNDEL, bevattende in, gebonden f1.25

ZANGBUNDEL

DE HEER, bevattende in en koren, geb. f4.50

geen enkel Chr. ged. ontbreken.

HEER - Rotterdam tweekd. 324-32.

3NE MUZIEKHANDEL

DE UITGAVEN

d. BRINK & Co

ZUTPHEN

4e reeks No. 9-11

Legende omtrent Dr H. KAAJAS Utrecht

5e reeks

chijnt in Juni. Abonnements f3.—

ers: Dr H. KAAJAS, Voor en Dr J. C. B. Licht; Dr S. P. de Graaf Waterink Amsterdam

t Den Haag e. a. langrijke actuele v

CHISATIEBOEK

van de Geref. Geloof Dr J. WATERINK, Al 0.65.

VENDE OP UWE

AREID

over Filémon de CERINK, Amsterdam

KWAAD EN BIOSCOOP

N LEEREN DANCEN

G. D. A. OOR

k actuele brochure

9 tijd. Prijs 25 ct.

20 ct., 25 ex. 17 ct., 100 ex. en

INST

an Dr G. J. A. Jans

in stempelband f2.50